

מחאה לכבוד שמיים

היות שיצא לאור בעת קובץ המכונה פרי תמרים נגד סדר הניקור המקבל מרבותינו הך', נגग'ם בדברי דופי והוזאת לעז על מנהגי הקדמוניים, ובדברי בוז וקלוז נגד גдолוי הדור צדיקי דורנו עמודי הברזל אשר כל בית ישראל עליהם נשענים כאילו אסרו דבר המותר במקומות שנחבר בלי שום ספק שבועה"ר זה עשרה בתשניהם נכשלו רובה דרובא מאחבי"י בארץ"ב ועוד מדיניות באכילת חלב גמור שאיסורו בכרת רח"ל.

והנה עד היום הזה כבר יצא לאור כמה וכמה קונטראסים וכתבי פלسطר (פאסקעוווילען) בחירוף וגידוף נגד פל הקודש לנו, וכמובן שאין קז לדברי רוח, וע"כ לא ראיינו לנחוות לטפל בדברי הבלתים ושקרים כו'. אבל בערך שלדאボוניינו הרב נתחלל שם שמיים בחוץ וברחובות כיוון שאומרים התירו פרושים את הדבר, וכשרואים שאלות שיפורסמים לרבניים ודיינים בקהלות גדולות וקדושות אומרם על איסור חלב החמור גם לאלו שאסורים מדאורייתא שאין צרייך ניקור ויאכלו ענויים וישבעו אףלו למחדرين מן המהדרין בלי שום חשש ופקוק כלל, אמרנו אם החרש החרשנו לעת כזאת, ומצאנו עון.

ممש לא יאומן כי יסופר כי כבר הגענו לנצח כזאת שימצאו בקרב עמינו אנשים המפורסים לחידים שמכשלה הזאת חחת ידם, וקשה להאמיץ איך מלאו לבם להתר דברים ברורים כשליה לאיסור בכל הפוך, מראשון לראשונים עד אחרוני לאחרוניים ללא פלוג ולא שישימו לב איך מכשילים רבבות אנשים שותוי"ם באיסורי כרונות רח"ל ובלא הסכמת מגדולי ישראל היושבים על מדין הבקיאים בהלכות ואומנות הניקור מקדמת דנא אלו שאין להם נגיעה כלל בפרשה זו.

אנשי בילען הנט"ל יראו במלחמות חרמה נגד אלו הלוחמים כל ימיהם בחירוף נפש במסירות נפש עצומה למען הרבota ב"ש המחוללה, (וכיידוע אין לך يوم שאין קלתו מרובה מחברת מהחדרדות נקתה צעדים מהירים עד כדי כך שכבר משתמשים באמצעותם שמעולם, הלא מה המשכילים ציונים למיניהם שככל כוחם היתה לנוכח את שלומי אמוני ישראל המחזיקים בדרך היטן ומהוחים למען כבוד שמיט).

ובדרך זו מחזיקים הנהו אנשי בילען בעיתוניהם ע"י הלבלרים הידועים לשוצה וד"ל, לחיל ולבדוזת כל מי שמתנהג על דרך המסורה לשבור קול המחאה מהמוביכים בשער, ואמצו כל כוחותיהם במלחמות חרמה נגד אלו שעומדים בפוץ בפחדם שזה יפריע בעודם לבצע זמן ללא חרדה מ"ת הדין, ועי"ז נתמלאה הארץ חם וככל מיני השחתה, ואיש כל הישר בעיניו יעשה, והכל כדי רק להשיג עיקר מטרתם ושייפתח לשורה ובבוד המדומה, ועוד איןטרעסן שוננים כמו שנהוג אצל כל המפלגות.

סגןון הקובץ פ"ת נתפרק לג' חלקים, ח"א זיוף מבהיל מהיפוך להיפוך בסדר ההשתלשות הניקור. שבבלו המוחות בדברי בחש וכזב.

חלק ב. חלק ההלכה ותראו שזיפטו וגרעו לשוניות הפוסקים וכן השמיתו רוב הפוסקים המפורסים והעתיקו רק דעה ייחידי הנדחת מכל הפוסקים ועשוי בלבול המוחות גדול כאילו אותן הפוסקים שהעתיקו הם דעתם להיתר בו בזמנ שדעתם לאיסור גילו פנים בתורה שלא כhalbנה נמצא שם במדה גדושה, חלק ההלכה משמש למורה דרך האיר לטהר את השרצ בק"נ טעם (חס ושלום לחשוד הכותבים במומרים להכuis כי נתמלאו שקייהם "בר"

טרם נגשו אל עסוק הכתיבה מ"ש מק של "בר", ע"כ יצא דברי "בורות".

חלק ג' בקובץ יתבאר היטב שהקילו והתיירו נגד מנהגי אוונגארין ושאר מדיניות שיצאנו ממש (ועברו על דברי הבד"ץ שליט"א מירושלים ח"ו)

"שכל המוציא לעז על ניקור אוניברגרין עתיד ליתן את הדינוזהו חוטא על הנפש וגדול עוננו מנשווא, ובמכתב הראב"ד שליט"א נאמר שכט המערער אחריהם כאילו מהרhar אחרי השכינה ואין לו חלק לעזה"ב ונופל לגיהנום)
ומעוולם לא שמענו קלות זאת לאסוף ליקוטי בתדר ליקוטי כל הקולות מכל הספרים ומכל המדיניות להתריר ולהנהיג כן. לבתיחילה לכל החנותים המהדוררים, וכדאי'ל מוקלי ב"ש ומקולי ב"ה רשות, באופן נורא כזו שלא נשמע
במוחו מעולם אפילו אצל האנשים הפחותים, ובעת הותר הדבר ע"י שופרא'
דשופרא המשתקקים לטפס מעלה להיות מגDOI ישראלי בדור הבא(מי
יתן ראשינו מים וענינו מקור דמעה ונבכה יומם ולילך אחרי התבוננות
מי הם המתכוונים להיות גDOI הדור והמורים בכל מכני התורה לרבות
דיני כריתות ומיתות בי"ד לדורות הבאים.

בהקבץ יראו הסתיירות בהלכה מקומות אחד למקומות אחר ומאוד מתאים "חג המולד" שקרן צריך להיות לו זכרון טוב, וגם זיין תורני צריך זכרון טוב, שלא לסתור דברי עצמו, מקום למקום, ומאופני הסתיירות מתבלט שלא ירדו לעומק ההלכה אלא כל סגנונות לסוף ולזיף לעקור כל דבר מפирושו המקובלות והאמיתית.

חלק ד. אנו הולכים רכיב ומוגלים סוד כי כוחבי התשובות חלק חשוב מתוורתם כבר נשנו במסורת אבותינו, אלא שהכירו אחר זמן כי לא הועילו בקו', מס"א מאומה אחר שיצאו מן השורה והעיזו לחרפ' ולגדף ולבזות גדולות התורה והיראה באופן נורא אשר לא נשמע מהם מימות כת הש"ז ימ"ש, וע"כ החליטו לחלק דבריהם בשני חלקים ח"א ההלכה והפלפול (המסולף והמזויף) כדי שיתגלו הכותבים לאנשים חשובים בעלי תורה ובעל ראה וחקי הבזיזון אחר שנפלו בו י"ג נפה העמידו אותו בתור הקדמה להקבץ, ובאופן זה ישארו כלפי חז' נקי מכל שטחה ולא חשו כלל למה שהבריות ירננו ויעליזו על עורבי הפת"ח על החזפה וההפקירות שנהגו בכתיבת הקדמה זו ובזה נתכבדו בקהלון חבריהם, וזה דרךם כל היום, האחד ישפיל עד לעפר והוא יתרוםם לעלה, מבלי להבדיל אם המדבר מתח"ח, מגאון, מצדיק, מפוסק, משוי"ע, ראשוניים ואחרוניים, אחת זו מתרמת שיתרומם קרנים לעלה, כיסם יתמלא בטף, קרנים ירום בכבוד על אף שכט הנ"ל יהיה לעפר ואפר. כפי הידועה שסדר הקדמה ה"י אחד מהכותבים לפניהם.

סכום היוצא מכל הנ"ל א"א לבבל העולט ולהתיר חלב וקרומים שהוא מקובלים מעולם וכן מבוארים בספרים לאיסור גמור מן התורה או מדרבנן או ממנהג (שלדעת החת"ס מנהג הוא דורייתא) ע"י כתבי פלسطר, ואין נפק"מ אם הם עליים או קונטרסים שלימים אם נכתבו ע"י יושבי קרנות או אם נכתבו ע"י יושבי אוהל שכט מגמתם להתרומם קרנים לעלה, אין נפק"מ אם הקונטרס הוא בעל יחיד או שייך לרבים. למדונו חז"ל אל תסתקל בקנון אלא بما שיש בה ובכל שהקנון מלא חומר המעלת אבעבועות חמוץ כבוד רבנים, כבוד גדולים, כבוד הפוסקים, כבוד מנהגי אוניברגרין וכיוצא, בתוספות תבלין של עדות והפקירות וגילו פנים בתורה שלא כהלה ובסילוף דברי אלוקים חיים בדברים העומדים ברומו של עולם כמו מאכלות אסורות, כל דבריהם בטילים וمبוטלים לא שרירין ולא קימין, לסמור עליהם בשום מקום בעולם, ובשנים כתיקונם כבר היו מעבירין אותן מההוראותיהם ולא יכשלו ח"ו בית ישראל בעז החמור שבמורות פיטום חלב רח"ל.

וה' יערה רוח טהרה מקרים וילמדו טוועים דרך בינה בב"א.

הק' מאטעל בענדער

סגן י"ד דוד משמרת הניקור

דארצוטה הברית